

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/5108.**

Benyújtás dátuma: **2023-09-01 10:23**

Parlex azonosító: **D4F3VYBU0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Polt Péter, legfőbb ügyész**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mikor kívánja felülvizsgálni korábbi álláspontját, miszerint közérdek sérelme nem merült fel a Vodafone Magyarország Zrt részvényeinek megvásárlása ügyében? "**

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

A K/3251. számú, *"Indokolt-e közérdekben okozott sérelem miatt semmisségi per indítása a Vodafone Magyarország Távközlési Zrt. üzletrészenek 2023 januári adásvételével összefüggésben?"* címmel benyújtott írásbeli kérdésemre 2023. március 29-én kelt válaszában úgy fogalmazott, hogy a *„nemzeti vagyon gyarapítására irányuló tranzakció alapján a közérdek sérelme nem merül fel, ezért ügyészi fellépésre nincs jogalap.”*

Tett mindezt annak ellenére, hogy már a tranzakció pillanatában is közismert tény volt, hogy a magyar állam közvetett módon – a Corvinus Nemzetközi Befektetési Zrt-n keresztül – 323 milliárd forint fejében abban a Vodafone Magyarország Zrt-ben szerzett 49%-os tulajdonrészt, amely a 2020-as pénzügyi évben 1,3 milliárd, a 2021-es pénzügyi évben pedig már 7,4 milliárd forintvesztést termelt.

Ennél a számnál már csak a nemrégiben napvilágot látott 2022-es pénzügyi év mutat kedvezőtlenebb képet. A legfrissebb adatok szerint ugyanis legutóbb már 51 milliárd forint veszteség keletkezett a telekommunikációs vállalatnál, így egyre világosabb, hogy a közérdek sérelme minden kétséget kizárólag megvalósult a tranzakció során.

Ez a magyar költségvetésben is már egyre jelentősebb tétel ugyanis égetően hiányzik a hazai oktatásból, egészségügyből, szociális szférából, az állami alkalmazottak béremeléséből, az infrastrukturális fejlesztésekből és minden más területről, ahol a magyar kormány forráshiányra

hivatkozva tétlen marad, vagy éppen beruházásokat von vissza.

Amint pedig arra már korábban is felhívtam a figyelmet: olyan, hitelt érdemlő információ jutott el hozzám, amely szerint a január 8-án aláírt és végrehajtott adásvételi szerződésnek nincs magyar nyelvű változata. A magyar nyelvű szerződés hiánya piaci magánszereplők között nem lenne probléma, azonban jelen esetben az 100%-os állami tulajdonban, köztulajdonban álló gazdasági társaság vállalt mintegy 323 milliárd forintos, közpénz felhasználásával járó kötelezettséget, amely közpénz a nemzeti vagyon részét képezte (lásd: a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvénynek a nemzeti vagyon fogalmi meghatározását a törvény 1. § (2) bekezdésében). A nemzeti vagyon felhasználásával kapcsolatban pedig speciális szabályok alkalmazandók.

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény alapján ugyanis nemzeti vagyona vonatkozó polgári jogi szerződésben a nemzeti vagyonnal rendelkezni jogosult kizárólag irányadóként a magyar nyelv alkalmazását kötheti ki. A törvény 17. § (3) bekezdése az alábbiakat tartalmazza szó szerint: „(3) Nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában, Magyarország határa által körbezárt területen lévő nemzeti vagyona vonatkozó polgári jogi szerződésben a nemzeti vagyonnal rendelkezni jogosult irányadóként kizárólag a magyar nyelv és a magyar jog alkalmazását, jogvita esetére kizárólag a magyar bíróság joghatóságát kötheti ki. A magyar bíróság joghatóságának kizárólagossága nem érinti a választottbíróság kikötésének jogát.” Mindez azt is jelenti, hogy amennyiben nincs magyar nyelvű változata a szerződésnek, úgy irányadóként a magyar nyelv alkalmazása sem kerülhetett kikötésre az értelmezési kérdések eldöntéséhez, vagyis az adásvételi szerződést a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény rendelkezéseivel ellentétes módon írhatta alá az állami tulajdonú Corvinus Nemzetközi Befektetési Zrt.

Ennél nagyobb probléma, hogy a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 15. §-a rögzíti, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény rendelkezéseibe ütköző szerződés, más jogügylet vagy rendelkezés semmis.

A fentiekre tekintettel kérdzem tisztelt Legfőbb Ügyész Urat:

1. Mikor kívánja felülvizsgálni korábbi álláspontját, miszerint közérdek sérelme nem merült fel, ezért ügyési fellépésre nincs jogalap?
2. Mikor indítja meg az ügyészség a közérdekben okozott sérelem miatt a szerződésre nézve a semmisség jogkövetkezményeinek alkalmazása iránti pert?

Várom válaszát, tisztelettel

dr. Tóth Bertalan